

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Primvs Siue Vis Et Virtvs Exemplorum, Hoc est, Solatia Et Documenta
- Hæc Moribus, Illa Temporibus Nostris Adhibita

Stengel, Georg

Ingolstadii, Anno M.DC.L.

Caput XXVII. An etiam ipse D. Petrus cum gaudio crucem sustinuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48162](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48162)

CAPVT XXVII.

An etiam ipse D. Petrus cum gaudio crucem sustinuerit.

TA quidem gaudendi inter ipsa aduersa, causas D. Petrus percensuit. Quid autem? an à seipso diuersus aliud verbo docuit, quàm exemplo? Absit. Si enim Apostoli ibant gaudentes à conspectu Concilij, quoniam digni habiti sunt, pro nomine IESV contumeliam pati, cur Principem Apostolorum, excludamus? aut cur, quod de omnibus affirmatur, non potiùs credamus de potiore? De illo, inquam, qui ante mortem Christi, iam eos spiritus habebat, vt diceret: *Etiamsi oportuerit me mori tecum, non te negabo*; Christo autem post resurrectionem ad præripia & litus consistente, cum audisset, quia Dominus est, tunicâ succinxit se (erat enim nudus) & misit se in mare, per istos fluctus ad Dominum penetraturus. Hoc animo erat Petrus, Spiritus Sancti plenitudine nondum sublimia illa audere doctus: quos ergo eum ignes concepisse par est, ignearum linguarum pluuiâ inflammatum?

Nam quod de fuga ipsius refertur, non ad timorem, sed ad charitatem pertinet; immò ex eo ipso perspicua fit animi illius magnitudo. Dum enim expectabatur feralis in illum sententiæ executio, nihil ille perturbatus, nihil de fuga cogitauit: sed Christiani indignissimè ferentes communi se omnium Pastore Petro priuandos, summis precibus eum, vt sibi fugâ consuleret, compulerunt: præsertim in tanta opportunitate, ipsis carceris custodibus, Processo & Martiniano, quos Petrus sacro fonte initiauerat, ita vrgentibus, nedum permittentibus. *Quamuis igitur*, ait S. Ambrosius, *Petrus esset cupidus passionis, tamen contemplatione populi precantis inflexus est: rogabatur enim, vt ad instituendum, & confirmandum populum, se reseruaret. Itaque nocte muro egredi cœpit: sed cum videns sibi in porta Christum occurrere, urbemq; ingredi, interrogasset, Domine quò venis? respondisset verò Christus, Venio iterum crucifigi; intelligens Petrus ad suam crucem diuinum pertinere responsum, sponte remcauit. Hæc Ambrosius, & alij. Quibus manifestum fit, eam non ante mysteria, quod aiunt, discedere, neque metu, sed amore suarum ouium crucem differre voluisse;*

I.

Act. 5. 41

Matth. 26. 35

Ioan. 21. 7.

II.

S. Ambrosius in Auxent. de Basil. non trad.

Hegepp. 3. de excid.

Hierosol. 2. Sur. 2. Iulij, in actis SS. Processi & Martiniani

eam-

eamque ipsam illico amplexum esse, ubi ita velle Christum intellexit.

III.

S. August.
ser. de sanct.
28.

Quos autem non lætitiæ motus sensit ad eam vocem? ita affectus, ut & lætitiâ summâ exiliret, cum crucis sententiam accepisset, & insuper rogaret ardentissimè, sibi crucem duplicari, dum pedibus sursum, capite deorsum versis, in feralem voluit stipitem suspendi. Exultatio erat eiusmodi pedum exaltatio. De impijs olim, & ad vulnerandos necandosque alios promptissimis dixit David: *Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem;* coniuncta est enim plerumque in sanguinem sitientibus aviditas & velocitas; & quidquid volunt mortales, citò fieri volunt. Nunc de Petro, de Paulo, deque Apostolis ceteris dici potest, *Veloces pedes eorum, ad effundendum sanguinem,* non alienum, sed proprium. Hanc velocitatem consideratus S. Augustinus, *Currunt itaq, uterque,* ait, *id est, Petrus & Paulus, ad palmam Martyrij, & uterq, perveniunt ad coronam.*

IV.

Orig. in Genes.
apud Euseb.
3. c. 1.

S. Chrysostr.
homil. in
Princ. Apo-
stolorum.

Si inuitasset eos Nero ad prandium, dubium est, an condixissent, certè non concurrissent: inuitavit eos ad Martyrium, & ambo cucurrerunt, præ alacritate patiendi. Scilicet ita curritur, cum forum est, cum bono pretio res venduntur, & emuntur. Currebant igitur senili corpore Petrus *ad effundendum,* & quasi vendendum *sanguinem,* emendamque palmam & coronam æternitatis. Hoc cupiebat, hinc gaudebat. Cupiuisse, docet Origenes his verbis: *Petrus ad extremum Roma cum versaretur, capite deorsum statuto (sic enim perpeti cupiebat) cruci affixus est.* Gaudemus autem cum capimus, quod cupimus. Qua de causa etiam S. Chrysostromus ait: *Gaudeas tu, Petre, cui datum est, ut ligno crucis Christi fruereris, & ad Magistri similitudinem voluisti crucifigi, non rectè quidem figurè, ut Christus Dominus, sed capite in terram verso, tamquam qui à terrâ in calum iter faceres. Beati illi clavi, qui sancta illa membra penetrarunt. Utique non tam clavi membris, quàm membra clavis beata extiterunt. Et hæc sitis fuit Petri, ut ligno crucis Christi frueretur: & ad Magistri similitudinem cruce eueheretur. Quàm ergo dulce est sitienti bibere, tam dulce fuit Petro crucifigi.*

CAPVT